

عنوان مقاله:

موسیقی و خوانش اشعار رودکی

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 13، شماره 39 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

داوود اسپرهم - استادیار دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

در این جستار به دو نکته توجه شده است: نخست، بررسی اوزان و بحوری که رودکی به عنوان آغازگر شعر فارسی آن ها را به کار برده است و دوم، خوانش مجدد اشعار شاعر از رهگذر تاملات وزنی. در بخش نخست مقاله این نتیجه به دست آمد که شاعر با تمام بحور و اوزان شعر فارسی آشنا بود و بیشتر آن اوزان را در سروده های خود به کار بسته است و تنها در چند وزن از وی شعری دیده نمی شود؛ این مسئله ممکن است سه دلیل داشته باشد: یا در آن اوزان نیز شعری سروده که به دست ما نرسیده است چون بخش زیادی از سروده های او از بین رفته است؛ یا آن اوزان در روزگار شاعر هنوز ناشناخته و ناآزموده بوده است و یا شاعر خود تمایلی به آن وزن ها نشان نداده است. در بخش دوم مقاله، دشواری های خوانش شعر رودکی با کمک نظام موسیقایی شعر فارسی بررسی و مرتفع شده است. در این راستا نتیجه دیگری نیز حاصل شده و آن تصحیح تعدادی از ابیات دیوان شاعر است.

کلمات کلیدی:

رودکی، اوزان و بحور شعر، تصحیح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408961>

